

Arrest

**nr. 339 168 van 12 januari 2026
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOYAERT
Massenetlaan 2 bus 12
1190 VORST**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 6 februari 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 april 2025 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 oktober 2025.

Gelet op de beschikking van 20 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BOYAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegrondheid van het beroep

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen bij beschikking van 25 september 2025 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).”

De middelen lijken, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

In de bestreden beslissing kan o.a. gelezen worden dat verzoekers eventuele huwelijk met een niet EU-onderdaan, de intentie om een aanvraag gezinshereniging in te dienen en het feit dat hij samenwoont met zijn partner hem niet automatisch recht op verblijf geven. Verder wordt ook gemotiveerd dat het feit dat verzoeker van zijn partner gescheiden wordt, van tijdelijke duur is en dus niet van disproportionele aard is.

Door er louter op te wijzen dat hij getrouwd is sinds 2013 met M.A. alsook samenwoont met haar, toont verzoeker geen schending aan van de in het eerste middel aangehaalde bepalingen en beginselen.

Het recht om te worden gehoord maakt integraal deel uit van het recht van verdediging dat een algemeen rechtsbeginsel is naar Belgisch recht. Het is aan de Raad om aan de hand van de specifieke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of de aantasting van het hoorrecht van aard is dat een andere beslissing zou zijn getroffen indien de betrokkene de gelegenheid had gekregen elementen ter rechtvaardiging van zijn standpunt aan te voeren. Om een miskennis van het hoorrecht aan te tonen, dient de verzoeker dus aannemelijk te maken dat indien hij was gehoord, een andere beslissing had kunnen worden genomen (cfr. RvS, nr. 14.593 van 27 september 2021 (c)).

Verzoeker maakt dit in casu niet aannemelijk. Hij doet immers niet meer dan louter op te merken dat hij niet werd gehoord.

Verzoeker toont voorts niet aan dat hij om inzage van het administratief dossier zou hebben verzocht bij de verwerende partij. In ieder geval is de Raad niet bevoegd om kennis te nemen van betwistingen hierover. Het administratief dossier kan trouwens altijd bij de Raad geraadpleegd worden zodat verzoeker desgevallend bijkomende argumentatie kan ontwikkelen.”

1.2. Op 14 oktober 2025 vraagt de verzoekende partij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 11 december 2025 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker verwijst naar de middelen van zijn verzoekschrift en is het niet eens met voormelde beschikking, dit omdat hij in het huwelijk is getreden en artikel 8 van het EVRM bijgevolg dreigt te worden geschonden. Verweerder verwijst naar zijn nota en naar voormelde beschikking.”

1.4. Door opnieuw louter te wijzen op zijn huwelijk en hieraan een schending van artikel 8 van het EVRM te koppelen, kan verzoeker de beschikking niet aan het wankelen brengen.

De aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2. Korte debatten

Er werden geen gegronde middelen aangevoerd tegen de bestreden beslissing. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA